

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4086/2019
30.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Георгиев, адвокат из ..., против туженог „Хеба“ АД из Бујановца, чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., ради уплате премије за добровољно пензијско осигурање, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3149/2018 од 18.12.2018. године, на седници одржаној 30.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3149/2018 од 18.12.2018. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3149/2018 од 18.12.2018. године.

Образложење

Основни суд у Бујановцу, пресудом П1 191/18 од 25.10.2018. године, обавезао је туженог да уплати премију за добровољно пензијско осигурање код „Дунав“, Друштва за управљање добровољним пензијским фондом АД из Београда, које је правни следбеник Акционарског друштва за пензијско осигурање „Дунав – ТБИ“, у корист тужиоца у износу од 128.225,85 динара, за период од 09.12.2006. године до 30.09.2009. године (став први изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 78.730,00 динара, у року од осам дана од дана пријема писаног отправака пресуде, с тим што на износ од 54.000,00 динара тече законска затезна камата почев од дана извршности одлуке, па до коначне исплате (став други изреке).

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж1 3149/2018 од 18.12.2018. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Бујановцу П1 191/18 од 25.10.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. У ревизији је између осталог указано на одређене одлуке Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18), оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

У конкретној ситуацији према оцени овог суда нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизија у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба је поднета 11.03.2016. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 128.225,85 динара, који износ је тужени обавезан да уплати у корист тужиоца на име доприноса.

Одредбом члана 441. ЗПП је прописано, да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца, а ради уплате на име доприноса, као главног захтева, очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија туженог није дозвољена, на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу чл. 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**